

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare
c/o Pauline Palmcrantz
Björkbergsv 74, n b
793 60 Siljansnäs

Till;
Miljö- och jordbruksutskottet
Jordbruksdepartementet
Miljödepartementet

Rovdjursproblematiken hotar det svenska fäbodbruket!

”Endast Sverige svenska fäbodar har” Utifrån detta axiom och en lätt travesti vill vi tydligt deklarerat att i vår verklighet är det ett faktum att rovdjursproblematiken hotar det svenska fäbodbruket.

Det officiellt redovisade antalet rovdjursrivna tamdjur accepteras tydligen som underlag och tas som intäkt för att rovdjursproblemen för fäbodbruket inte är allvarliga.

Vi kan inte acceptera denna argumentering.

Så finns det som exempel en underrapportering också av rivna djur; Det påverkas av en sådan ofullkomlighet i systemet som att det ännu inte finns någon kod i den centrala djurdata-basen (CDB) för djur som utgått på grund av rovdjurskada; Anmälan av rovdjurskada innebär alltmer en stigmatisering av djurhållaren; Den som anmäler rovdjurskada riskerar alltmer att ifrågasättas för bristande tillsyn, där just rovdjurskadan anses utgöra "beviset".

Dessutom är antalet rivna, och återfunna, djur att betrakta som toppen av ett isberg. Än större skada sker i form av indirekta skador på olika sätt; Störningar och oro för både folk och få;

Produktionsinsatser; Begränsningar i betesdriften, exempelvis att man alltmer hänvisas till att dröja med betesläpp fram på försommaren för att undvika björnarnas födosök på våren samt hänvisas till att ta hem djuren tidigare på hösten, före de mörka nätterna och vargkullarna börjar jaga.

Det senaste stora rovdjurspolitiska beslutet innefattar också hänsynstagande till berörda intressen, problem i rovdjursförvaltningen ska hanteras och drabbade parter ska kompenseras.

Enligt vår uppfattning fungerar inte detta gentemot fäbodbruket. Rovdjursförvaltningen tar sig inte an den konkreta problematiken, och med systematik är det så att fäbodbruket och dess djurhållning får stiga tillbaka. Vi kan inte acceptera att fäbodbruket i skymundan ska reduceras under trycket av en i detta avseende bristande rovdjursförvaltning. Allt fler fäbodbrukare reducerar, slutar eller flyttar sin verksamhet och det finns ingen katastrofkommission som synliggör orsakerna.

Enligt vår uppfattning utgör fäbodbruket med friga djur en kvalitativ markör i rovdjursförvaltningen. Om inte rovdjursförvaltningen klarar att möta och hantera dessa problem så kommer man heller inte att klara de problem som uppstår gentemot nästa gruppering och intresse som drabbas. Skillnaden är sannolikt att i det senare fallet så kommer succesivt allt fler parter och personer och än större intressen att beröras, men samtidigt så ökar förmodligen också insikterna och förståelsen för orimligheterna med denna utveckling liksom acceptansen för att åtgärda problematiken. Vi kan emellertid inte acceptera ett sådant scenario där fäbodbruket och fäbodkulturen som minoritetsgruppering ska offras på vägen.

I stora delar av landet utgör fäbodbruket en del av den regionala identiteten och en kvarvarande, levande och uppskattad, del av svensk landsbygdkultur.

Det måste beskrivas som paradoxalt när vi i det idag mångkulturella Sverige synbarligen har så svårt att, som situationen får beskrivas inom rovdjursförvaltningen, självklart respektera och värna förutsättningarna för denna inhemska del av vår kulturella mångfald.

Enligt vår bestämda uppfattning behöver även grunderna för fäbodbrukets villkor och förutsättningar implementeras i svensk lagstiftning. Det duger inte att leva med vällovliga formuleringar i ratificerade konventioner om det inte ska införlivas i svensk lagstiftning. Eljest riskerar vi ju snart att det faktiskt kan formuleras att det är rovdjurspolitiken som hotar det svenska fäbodbruket.

FSF väddar om klarsyn och politiskt ställningstagande för ett helhetsperspektiv på förvaltningen av biologisk mångfald i samband den nu förestående hanteringen av propositionen 2008/09:210.

Vi refererar också till bifogad skrivelse, även tidigare översänd till miljö- och jordbruksutskottet.

Siljansnäs 2009-09-22

Föreningen Sveriges Fäbodbrukare

Pauline Palmcrantz, ordförande

Bilaga; Synpunkter på rovdjurspropositionen 2008/09:210 med ett helhetsperspektiv på biologisk mångfald (7 s)